

Баштанник Оксана Віталіївна

Конструювання інституціональних платформ реалізації управління як елементів посилення стійкості політичної системи

УДК 321

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-2.4>

Баштанник Оксана Віталіївна
кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри історії
та політичної теорії
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»
просп. Дмитра Яворницького, 19,
Дніпро, Україна
ORCID: 0000-0003-4067-3261

Акцентовано, що сталий розвиток можливий лише за умов рівності доступу до основних ресурсів, уникнення монополізації влади та збереження демократичних принципів управління. Відзначено, що це одночасно означає розбудову такого типу інститутів, які з одного боку захищають права громадян, а з іншого стимулюють їх участь у соціально-економічних процесах. Для держав, які знаходяться у фазі інституціональної кризи та посткризового відновлення, це є особливо значущим фактором подальшого розвитку. Встановлено, що у такій ситуації постає важливе завдання розробки і реалізації феномену інституціональних платформ як інструменту забезпечення державного суверенітету, легітимності та адаптивності. Ці платформи мають стати основою для інтеграції економічних, соціальних і безпекових механізмів у єдину систему державотворення. **Метою статті** є дослідження можливостей конструювання інституціональних платформ в процесі реалізації державної влади як елементів його інституціональної структури, що повинно сприяти посиленню стійкості політичної системи суспільства в цілому. В основу даного дослідження покладена комплексна методологія інституціонального аналізу, що уможливорює вивчення тих елементів політичної системи, структури державного управління, середовища економічних процесів (економічний інституціоналізм), які були необхідні для виконання дослідницьких завдань. Визначено, що інституціональна платформа як структурно-функціональний механізм, що виступає практичним втіленням інституціональних досліджень політики, забезпечує координацію дій державних інститутів, адаптацію до викликів та утвердження державного суверенітету в мирний час і за надзвичайних обставин, таких як воєнний стан. Формування інституціональної платформи є не лише новим форматом посилення державотворення, але й ключовим механізмом для інтеграції зусиль України в умовах війни та післявоєнного відновлення. Доведено, що такий підхід закладає основу для демократичного розвитку, довгострокового економічного зростання і посилення суверенітету держави. Розробка інституціональних платформ та їх впровадження відображають усвідомлення довготривалого впливу формування та еволюції інститутів на державність і суспільний добробут. Підкреслено, що інституціональні платформи мають стати архітектурними елементами відновленої Української держави, здатної ефективно реагувати на майбутні виклики і стояти на засадах суверенітету, демократії та добробуту громадян.

Ключові слова: інститут, інституціональна платформа, політична система, управління, стійкість, виробничі процеси, економічний аналіз.

Вступ. Очевидно, що сталий розвиток можливий лише за умов рівності доступу до основних ресурсів, уникнення монополізації влади та збереження демократичних принципів управління, й це одночасно означає розбудову такого типу інститутів, які з одного боку захищають права громадян, а з іншого стимулюють їх участь у соціально-економічних процесах. Для держав, які знаходяться у фазі інституціональної кризи та посткризового відновлення, це є особливо значущим фактором подальшого розвитку. У такій ситуації постає важливе завдання розробки і реалізації феномену інституціональних платформ як інструменту забезпечення державного суверенітету, легітимності та адаптивності. Ці платформи мають стати основою для інтеграції економічних, соціальних і безпекових механізмів у єдину систему державотворення.

Метою статті є дослідження можливостей конструювання інституціональних платформ в процесі реалізації державної влади як елементів його інституціональної структури, що повинно сприяти посиленню стійкості політичної системи

суспільства в цілому. Для досягнення даної мети у якості дослідницьких **завдань** визначається аналіз наявних прикладів функціонування платформ інституціонального типу, загальне виокремлення основних складових та напрямів ефективності інституціональних платформ.

Методи дослідження. В основу даного дослідження покладена комплексна методологія інституціонального аналізу, що уможливорює вивчення тих елементів політичної системи, структури державного управління, середовища економічних процесів, які були необхідні для виконання дослідницьких завдань. Економічний аналіз, в тому числі – на основі праць, в першу чергу, А. Ткача, В. Коломієць і М. Радієвої [4], а також Д. Ніборга і Т. Поелла [3], та О. Лук'яненко і А. Нямешчук [2], сприяв дослідженню практичних аспектів конструювання інституціональних платформ, що базувалося на прикладах із сфери виробничих відносин.

Результати. Інституціональні платформи сприяють формуванню довгострокових партнерств між різними суб'єктами, забезпечуючи довіру і сталість їхньої взаємодії навіть в умовах зовнішніх і внутріш-

ніх криз. Їх ключовою перевагою є здатність акумулювати ресурси та експертизу від різних сторін задля швидкого вирішення стратегічних завдань, таких як трансформація політичної системи чи впровадження інноваційних політик. Завдяки своїй фокусованій структурі та гнучкості інституціональні платформи можуть стати базисом для створення ефективних механізмів стримувань і противаг, що сприятиме зміцненню демократичних засад державності. Феномен інституціональних платформ являє собою сучасний механізм інтеграції ресурсів, участі всіх зацікавлених сторін та ефективного управління складними соціально-економічними процесами. У світовій політиці, де виклики стають все більш багаторівневими, а потреба у гнучкості та швидкій адаптації є ключовою, інституціональні платформи виступають як новий рівень організації, що дозволяє пов'язати окремі ініціативи, політичні стратегії та суспільні очікування в єдину логічну систему.

Інституціональні платформи мають виконувати кілька основних функцій: 1) координація діяльності інститутів як забезпечення узгодженості дій між різними зацікавленими сторонами для реалізації національних пріоритетів, таких як відновлення критичної інфраструктури, реінтеграція тимчасово окупованих територій або розбудова безпекових механізмів; 2) інклюзивність як створення умов, у яких вплив кожного суб'єкта суспільства буде врахований, а рішення прийматимуться з врахуванням різних точок зору, що сприятиме єдності суспільства й довірі до інститутів державної влади в першу чергу; 3) інноваційність як побудова інституціональних та управлінських рішень з використанням сучасних технологій та підходів, таких як цифрова трансформація, штучний інтелект, великі дані тощо, що дозволить швидко реагувати на виклики і забезпечити гнучкість управлінських процесів; 4) проактивність як перехід від ролі реагуючої системи до випереджальних дій, спрямованих на попередження кризових ситуацій та створення умов для їхнього уникнення в середовищі політичної системи суспільства.

Інституціональна платформа – це організаційно-функціональна система, яка об'єднує самостійні суб'єкти (державу, громадян, приватний сектор, міжнародних партнерів) для досягнення спільних цілей політичного курсу у сферах державного управління, економіки, соціальних послуг та безпеки. Її головна мета – забезпечити ефективну взаємодію між сторонами, спрощуючи комунікацію, зменшуючи конфлікти та стимулюючи інновації. Сутність інституціональних платформ виявляється у їх здатності об'єднувати ключових учасників суспільних процесів – органи державної влади, громадянське суспільство, бізнес, міжнародних партнерів – для досягнення спільних цілей та вирішення стратегічних завдань.

Інституціональні платформи є не лише механізмом реалізації інституціональних реформ у різних сферах, але і потужним інструментом для зміцнення політичного управління, в першу чергу – у форматі державного, забезпечення його стійкості та підвищення ефективності. У сучасних умовах розбудова цих платформ може ґрунтуватися на таких ключових напрямках: по-перше, поєднанні кризових та «мирних» підходів до управління, й саме з врахуванням викликів війни, платформи мають водночас вирішувати нагальні безпекові питання та закладати основу для мирного розвитку держави. По-друге, з позиції децентралізації управлінських рішень об'єднання місцевих ініціатив у загальнонаціональний контекст забезпечить максимальну залученість громад до відновлення та розбудови. По-третє, активне залучення міжнародних донорів, експертів у різних сферах та комплексних ресурсів забезпечує підсилення інституційної спроможності України.

На сьогодні в українському суспільно-політичному просторі можливо навести певну кількість прикладів функціонування інституціональних платформ різного формату операціональності, але таких, що сприяють трансформації і розвитку політичної системи. Наприклад, організацію «Благодійний фонд реконструкції та розвитку «Єдина країна»», що функціонує з весни 2014 р., засновники визначають як «платформу для об'єднання експертів, фахівців та зацікавлених з пошуку та формуванню своєчасних та стратегічних рішень орієнтована на реалізацію проєктів сталого розвитку, міжгалузевою взаємодією і багатостороннім співробітництвом стейкхолдерів» [7]. В якості основної мети її діяльності на офіційному сайті організації вказано «обмін думками, інформацією, компетенціями і експертизою, об'єднання знань, необхідні при створенні нових економічних інститутів, напрацюванні спільних практичних рішень, так і при реалізації проєктів сталого розвитку на державному та регіональному рівні» [7].

Також, з осені 2023 р. в Україні функціонує громадська організація «Центр аналізу регіональних ризиків». Як акцентувала її очільниця, експертка Національного інституту стратегічних досліджень С. Мітряєва: «Інституціональна ідея Центру якраз і полягає у створенні такої дискусійної платформи для обміну експертними думками та поглядами на ситуацію в Карпатському регіоні та Закарпатті» [1]. На думку вказаної дослідниці та громадської діячки, розвиток функціонування даної організації на сьогодні «сприятиме пошуку нових ідей щодо вирішення проблемних питань в інтересах підготовки відповідних рекомендацій органам державної влади та місцевого самоврядування, а також зацікавленим структурам» [1].

Окрім цього, при дослідженні функціонування інституціональних платформ слід згадати про про-

екти в рамках загальнонаціональної програми «Відновлення України», зокрема проєкт Національна інституційна платформа підтримки молодіжного підприємництва та підприємницьких навичок молодих людей [11]. «Відновлення України» – це масштабна та комплексна програма, яка була започаткована на вищому державному рівні в липні 2022 р. у зв'язку із збройною агресією РФ, та, базується на 5 Основних принципах: негайний початок і поступовий розвиток; нарощування справедливого добробуту; інтеграція в ЄС; відбудова кращого, ніж було, в національному та регіональному масштабах; стимулювання приватних інвестицій [11].

Загалом, головні компоненти інституціональної платформи можуть бути визначені як структуруючі елементи, що впливають на функціонування всієї системи управління. Вони забезпечують реалізацію державних функцій у контексті сучасних викликів, таких як глобалізація, війни, соціально-економічні кризи чи кліматичні зміни. Інституціональна теорія в цьому контексті слугує інструментом для формування нових моделей управління, що враховують такі виклики та можливості; сприяє підвищенню ефективності державної політики через інтеграцію підсистем, елементів і рівнів управління; детермінує умови сталого розвитку суспільства на основі внутрішньої природи теорії нормативного інституціоналізму.

Ключовими компонентами інституціональної платформи є політичний, економічний, соціальний, безпековий, інституційно-адаптивний і цифровий, кожен з яких відіграє унікальну роль у системі політичного та державного управління, але тільки разом вони утворюють цілісну, інтегровану структуру.

Політичний компонент інституціональної платформи забезпечує формування та реалізацію стратегічних рішень, які відповідають загальнонаціональним цілям і пріоритетам, а їх функція полягає у створенні механізмів прийняття рішень, які об'єднують громадян, інститути влади та громадянське суспільство в єдину політичну екосистему. Завдяки цьому забезпечується участь громадян у демократичному процесі управління. В умовах глобальних викликів політичний компонент повинен забезпечити збереження суверенітету, територіальної цілісності та стабільності держави, функціонуючи як когерентна структура, здатна швидко й ефективно реагувати на кризові ситуації. С. Наумкіна та Ю. Маслов на цій основі відзначають, що «у сучасних демократичних країнах парламенти забезпечують інституційну платформу для взаємодії посередницьких політичних акторів: партій, груп інтересів, соціальних рухів, які пов'язують їх із суспільством. Парламент також пов'язує суспільство з іншими демократичними інститутами, виконавчою, судовою чи державною бюрократією» [10, с. 58].

Економічний компонент інституціональної платформи відіграє ключову роль у забезпеченні ресурсів для функціонування всієї державної системи. Ефективне управління економікою, залучення інвестицій, розвиток публічно-приватного партнерства та стимулювання економічного зростання – це основні завдання цього компонента. Важливо, що економічний компонент має бути адаптивним та здатним швидко реагувати на глобальні зміни, такі як економічні кризи чи перехід до нових моделей економіки. Через інтегровані механізми бюджетування, управління державним майном і стимулювання бізнесу економічний компонент забезпечує підтримку реалізації національних стратегій. Л. Скоробогата, М. Міщук, досліджуючи інституційні механізми адміністрування розвитку інтеграційних виробничих ланцюгів, прийшли до висновку про те, що «інституційні засади формування сучасних організаційних структур в цифровій моделі управління передбачають використання децентралізації та делегування повноважень, раціоналізації, оптимізації структурних ланцюгів, систематизацію процедур управління, використання інструментів додаткової реальної. Реалізація інституційних механізмів адміністрування включає зміну організаційно-процедурної платформи та забезпечить налагодження партнерських відносин між суб'єктами інтегрованих виробничих ланцюгів» [12, с. 228–229].

Соціальний компонент інституціональної платформи орієнтований на підтримку добробуту громадян, забезпечення їхніх базових потреб і соціальної справедливості. Він охоплює освіту, охорону здоров'я, соціальний захист, доступ до ресурсів і рівність можливостей. Функціонування цього компонента сприяє суспільній стабільності й інтеграції, що є критично важливим для подолання соціальної нерівності, яка може призвести до дестабілізації політичної системи. В нинішніх умовах цифровізації соціальних процесів і посилення механізмів зворотного зв'язку респонсивність соціального компонента забезпечується за допомогою сучасних технологій, що дозволяють оперативно реагувати на зміни потреб та очікувань суспільства. Г. Коломієць та І. Помінова в даному контексті особливу увагу звертають на інтелектуальну складову та проблеми функціонування системи вищої освіти. «Формування інтелектуального ресурсу та перетворення його на інтелектуальний капітал неможливе без створення відповідної системи правил взаємодії вищої освіти (уже існуючого базового інституту) і стейкхолдерів. Вибудовування механізму реалізації цих правил має переформувати систему освіти на постійно функціонуючу інституційно-господарську платформу розширеного відтворення інтелектуального капіталу» [8, с. 23].

Безпековий компонент інституціональної платформи створений для забезпечення захисту населення й держави від внутрішніх і зовнішніх загроз. Його завдання включають формування надійної системи національної оборони, підтримку громадського порядку, боротьбу зі злочинністю та протидію новим типам загроз, таким як інформаційна чи гібридна війна. Цей компонент має бути здатним до швидкої мобілізації ресурсів і координації як внутрішніх, так і міжнародних зусиль у сфері безпеки. Т. Герасимчук аналізує актуальний приклад діяльності держав в рамках однієї із таких міжнародних платформ – Механізму цивільного захисту Європейського Союзу (МЦЗ ЄС). «МЦЗ ЄС – найбільша у світі система надання міжнародної оперативної та гуманітарної допомоги; інституційна платформа взаємодії 27-ми держав-членів ЄС і 8-ми країн-учасниць (не-членів ЄС – О.Б.) з інститутами та установами ЄС, що відповідають за цивільний захист і безпеку» [5, с. 32]. В аспекті російсько-української війни дослідниця особливо відзначає, що «на звернення Уряду України, операції Європейського Союзу із цивільного захисту та гуманітарної допомоги діють в Україні з лютого 2014 р. і виконують ключову роль у сприянні координації гуманітарної діяльності та обміні інформацією з різними гуманітарними організаціями» [5, с. 33].

Інституційно-адаптивний компонент інституціональної платформи відповідає за модернізацію та гнучкість політичних та державних інституцій, які дозволяють системі реагувати на зміни в зовнішньому чи внутрішньому середовищі, зберігаючи при цьому їх функціональність. Впровадження структурних реформ, перехід на цифрові моделі управління та розробка нових механізмів демократичного врядування є ключовими завданнями цього компонента. Його респонсивність проявляється у здатності адаптувати законодавство, управлінські процеси та організаційні структури для відповідності сучасним реаліям. С. Григораш ґрунтовно розглядає цю складову конструювання інституціональних платформ на базі дослідження функціонування інститутів економічної системи, оскільки для них потреба в адаптивності є і більш сутнісною. «Розвиток інституційної платформи промислової інтеграції для нівелювання загрозують факторів може стати ефективним інструментом стратегічного управління підприємствами в умовах систематичних криз. ... Інституційні зміни виступають рушійною силою адаптації промислових підприємств до нових викликів, зокрема в умовах швидких технологічних і екологічних змін» [6, с. 125–127].

Цифровий компонент інституціональної платформи виконує роль інтегративного інструменту, що забезпечує функціонування всієї інституціональної платформи. Це технологічна база, яка реа-

лізує інформаційні потоки, автоматизацію процесів, прозорість діяльності органів влади та доступність адміністративних послуг для громадян. Завдяки цифровому компоненту забезпечується оперативний збір та аналіз даних, що дозволяє ухвалювати науково обґрунтовані рішення та забезпечувати гнучкість у реагуванні на зміни потреб суспільства. З метою запозичення алгоритмів побудови даної компоненти можливо звернутися до дослідження функціонування цифрових платформ, які, наприклад, реалізує В. Липов. Ним було проаналізовано передумови та механізми алгоритмізації управління на інформаційних (цифрових) платформах та їх суперечливий вплив на трансформацію конкуренції, та у підсумку встановлено, що на сьогодні відбувається перехід від «залізної клітки» бюрократичних процедур до «невидимої клітки» швидко і легко змінюваних правил, встановлюваних інформаційними платформами [9, с. 26–27].

Таким чином, можливо встановити, що формування та використання інституціональних платформ стає не лише вимогою сучасності, а й основою для системної інтеграції всіх зусиль у сфері оборони, відновлення та розвитку держави. Вони повинні трансформувати державу в адаптивну, інноваційну, інклюзивну систему, здатну не лише подолати наслідки війни (в нашому випадку), але й створювати соціально-економічну стабільність для майбутніх поколінь. Для України важливість інституціональних платформ зростає в контексті одночасного вирішення трьох ключових завдань: оборони, відновлення та створення умов для сталого розвитку країни.

Україна на сьогодні має історичну можливість використати інституціональні платформи для координації відновлення після війни. Ми виокремлюємо такі основні напрями, де вони можуть бути ефективними:

відновлення інфраструктури, адже інституціональні платформи мають об'єднати уряд, міжнародних інвесторів та підрядників для реконструкції зруйнованих інфраструктурних об'єктів, оптимального розподілу ресурсів і перевірки їх ефективності, залучення громадян для ухвалення рішень щодо пріоритетних напрямів розвитку на місцях;

економічне зростання на основі формування платформ для малого і середнього бізнесу, залучення інвестицій через міжнародні партнерства, соціальну резильєнтність – використання платформ для підтримки внутрішньо переміщених осіб через інтегровані соціальні та економічні програми, залучення громадян до процесів моніторингу виконання соціальної політики, наданої допомоги та фінансової прозорості взаємодії;

у сфері оборони і безпеки – розробка інституціональних платформ для координації між Міністерством оборони України, громадянськими ініціативами та міжнародними донорами для

забезпечення армії необхідними ресурсами, використання можливостей автоматизації логістичних операцій.

Висновки. Інституціональна платформа як структурно-функціональний механізм, що виступає практичним втіленням інституціональних досліджень політики, забезпечує координацію дій державних інститутів, адаптацію до викликів та утвердження державного суверенітету в мирний час і за надзвичайних обставин, таких як воєнний стан. Формування інституціональної платформи є не лише новим форматом посилення державотворення, але й ключовим механізмом для інтеграції зусиль України в умовах війни та післявоєнного відновлення. Цей підхід закладає основу для демократичного розвитку, довгострокового економічного зростання і посилення суверенітету держави. Розробка інституціональних платформ та їх впровадження відображають усвідомлення довготривалого впливу формування та еволюції інститутів на державність і суспільний добробут. Інституціональні платформи мають стати архітектурними елементами відновленої Української держави, здатної ефективно реагувати на майбутні виклики і стояти на засадах суверенітету, демократії та добробуту громадян.

ЛІТЕРАТУРА:

1. «Інституціональна ідея Центру полягає у створенні дискусійної платформи для обміну експертними думками та поглядами на ситуацію». *Центр аналізу регіональних ризиків (Громадська організація)*. URL: <https://rrac.com.ua/institucionalna-ideya-centru/>
2. Lukianenko O., Niameshchuk A. Development of the Platform Economy in the Global Digital Environment. *International Economic Policy*. 2020. № 32–33. P. 26–48. DOI: https://doi.org/10.33111/iep.2020.32_33.02_eng
3. Nieborg D. B., Poell T. Analyzing institutional platform power: Evolving relations of dependence in the mobile digital advertising ecosystem. *New Media & Society*. 2025. № 27(4). P. 1909–1927. DOI: <https://doi.org/10.1177/14614448251314405>
4. Tkach A., Kolomiets V., Radieva M. Institutional Platforms of the Transformation of the Economy. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2019. Vol. 5, iss. 2. P. 226–233. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2019-5-2-226-233>
5. Герасимчук Т. Механізм цивільного захисту ЄС як інструмент координації гуманітарної допомоги Україні у протидії російській збройній агресії. *Криза сучасної системи міжнародної безпеки: українська формула миру*. Матеріали міжнародної наукової конференції (м. Львів, 21 квітня 2023 р.). 2023. С. 31–36. URL: <https://www.ispc.org.ua/wp-content/uploads/2023/04/Conference-proceedings-04-2023.pdf>
6. Григораш С. Ю. Впровадження стратегій інституційної трансформації в управління корпоративною інтеграцією промислових підприємств. *Економічний вісник Донбасу*. 2024. № 3. С. 123–129. DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2024-3\(77\)-123-129](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2024-3(77)-123-129)

7. Інституційна платформа. *Єдина країна (Благодійна організація)*. URL: <https://ek.org.ua/proekty/institutsiyna-platforma/>
8. Коломієць Г. М., Помінова І. І. Інституційно-господарська платформа формування та розвитку інтелектуального капіталу. *Бізнес Інформ*. 2014. № 6. С. 19–23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2014_6_4
9. Липов В. В. Суперечності віртуальної конкуренції як результат алгоритмізації управління на цифрових платформах: інституційний контекст. *Економічна теорія*. 2022. № 1. С. 26–44. DOI: <https://doi.org/10.15407/etet2022.01.026>
10. Наумкіна С. М., Маслов Ю. К. Європейські парламенти як органи забезпечення інституційної платформи взаємодії в суспільстві. *Політикус*. 2019. Вип. 1. С. 58–62. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616-2019-1-58-62>
11. План відновлення України (*Відновлення України*). URL: <https://recovery.gov.ua/>
12. Скоробогата Л., Міщук М. Інституційні механізми адміністрування розвитку інтеграційних виробничих ланцюгів за умов цифровізації соціально-економічного простору. *Modeling the development of the economic system*. № 3. 2023. С. 225–230. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-9-29>

REFERENCES:

1. «Instytutsionalna ideia Tsentru poliahaie u stvorenni diskusii noi platformy dlia obminu ekspertnykh dumkami ta pohliadamy na sytuatsiiu». Tsentru analizu rehionalnykh ryzykiv [“The institutional idea of the Center is to create a discussion platform for the exchange of expert opinions and views on the situation”. *Center for Regional Risk Analysis*] (Nongovernment organization). URL: <https://rrac.com.ua/institucionalna-ideya-centru/> [in Ukrainian].
2. Lukianenko, O., & Niameshchuk, A. (2020). Development of the Platform Economy in the Global Digital Environment. *International Economic Policy*. 32–33. 26–48. DOI: https://doi.org/10.33111/iep.2020.32_33.02_eng
3. Nieborg, D. B., & Poell, T. (2025). Analyzing institutional platform power: Evolving relations of dependence in the mobile digital advertising ecosystem. *New Media & Society*. 27(4). 1909–1927. DOI: <https://doi.org/10.1177/14614448251314405>
4. Tkach, A., Kolomiets, V., & Radieva, M. (2019). Institutional Platforms of the Transformation of the Economy. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2 (5). 226–233. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2019-5-2-226-233>
5. Herasymchuk, T. (2023). Mekhanizm tsyvilnoho zakhystu YeS yak instrument koordynatsii humanitarnoi dopomohy Ukraini u protyidii rosiiskii zbroinii ahresii [The EU Civil Protection Mechanism as an instrument for coordinating humanitarian aid to Ukraine in countering Russian armed aggression]. *The crisis of the modern system of international security: the Ukrainian formula for peace. Proceedings of the International Scientific Conference* (m. Lviv, 21 kvitnia 2023 r.). 31–36. URL: <https://www.ispc.org.ua/wp-content/uploads/2023/04/Conference-proceedings-04-2023.pdf> [in Ukrainian].

6. Hryhorash, S.Yu. (2024). Vprovadzhennia stratehii instytuttsiinoi transformatsii v upravlinnia korporatyvnoiu intehtatsiieiu promyslovykh pidpriemstv [Implementation of institutional transformation strategies in the management of corporate integration of industrial enterprises]. *Economic Bulletin of Donbas*. 3. 123–129. DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2024-3\(77\)-123-129](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2024-3(77)-123-129) [in Ukrainian].

7. Instytuttsiina platforma. Yedyna kraina [Institutional Platform. United Country] (Charity organization). URL: <https://ek.org.ua/proekty/instytuttsiyna-platforma/> [in Ukrainian].

8. Kolomiiets, H.M., & Pominova, I.I. (2014). Instytuttsiino-hospodarska platforma formuvannia ta rozvytku intelektualnogo kapitalu [Institutional and economic platform for the formation and development of intellectual capital]. *Business Inform*. 6. 19–23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2014_6_4 [in Ukrainian].

9. Lypov, V.V. (2022). Superechnosti virtualnoi konkurentsii yak rezultat alhorytmizatsii upravlinnia na tsyfrovyykh platformakh: instytuttsiinyi kontekst [Contradictions of virtual competition as a result of algo-

rithmization of management on digital platforms: institutional context]. *Economic Theory*. 1. 26–44. DOI: <https://doi.org/10.15407/et2022.01.026> [in Ukrainian].

10. Naumkina, S.M., & Maslov, Yu.K. (2019). Yevropeyski parlamenti yak orhany zabezpechennia instytuttsiinoi platformy vzaiemodii v suspilstvi [European Parliaments as Bodies Providing an Institutional Platform for Interaction in Society]. *Politikus*. 1. 58–62. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616-2019-1-58-62> [in Ukrainian].

11. Plan vidnovlennia Ukrainy [Recovery Plan of Ukraine] (Recovery of Ukraine). URL: <https://recovery.gov.ua/> [in Ukrainian].

12. Skorobohata, L., & Mishchuk, M. (2023). Instytuttsiini mekhanizmy administruvannia rozvytku intehtatsiinykh vyrobnychyykh lantsiuhiv za umov tsyfrovizatsii sotsialno-ekonomichnogo prostoru [Institutional mechanisms for administering the development of integration production chains under the conditions of digitalization of the socio-economic space]. *Modeling the development of the economic system*. 3. 225–230. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-9-29> [in Ukrainian].

Designing institutional platforms of management implementation as elements for strengthening the stability of the political system

Bashtannyk Oksana Vitaliivna

Candidate of Political Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of History and Political Science
Dnipro University of Technology
Dmytra Yavornytskoho Ave., 19,
Dnipro, Ukraine
ORCID: 0000-0003-4067-3261

It is emphasized that sustainable development is possible only under conditions of equal access to basic resources, avoidance of monopolization of power, and saving of democratic principles of governance. It is noted that this simultaneously means building such institutions that, on the one hand, protect the rights of citizens and, on the other, stimulate their participation in socio-economic processes. For states that are in a phase of institutional crisis and post-crisis recovery, this is a particularly significant factor for further development. It has been established that in such a situation, an important task arises to develop and implement the phenomenon of institutional platforms as a tool for ensuring state sovereignty, legitimacy, and adaptability. These platforms should become the basis for integrating economic, social, and security mechanisms into a single system of state formation. The purpose of the article is to study the possibilities of constructing institutional platforms in the process of implementing state power as elements of its institutional structure, which should contribute to strengthening the stability of the political system of society as a whole. This study is based on a comprehensive methodology of institutional analysis, which makes it possible to study those elements of the political system, the structure of public administration, and the environment of economic processes (economic institutionalism) that were necessary to fulfil the research tasks. It is determined that the institutional platform as a structural and functional mechanism, which acts as a practical embodiment of institutional policy research, ensures the coordination of actions of state institutions, adaptation to challenges and the establishment of state sovereignty in peacetime and in emergency circumstances, such as martial law. The formation of an institutional platform is not only a new format for strengthening state-building, but also a key mechanism for integrating Ukraine's efforts in war and post-war reconstruction. It has been proven that such an approach lays the foundation for democratic development, long-term economic growth, and strengthening state sovereignty. The development of institutional platforms and their implementation reflect an awareness of the long-term impact of the formation and evolution of institutions on statehood and social well-being. It is emphasized that institutional platforms should become architectural elements of a restored Ukrainian state, capable of effectively responding to future challenges and standing on the principles of sovereignty, democracy, and the well-being of citizens.

Key words: institute, institutional platform, political system, management, resilience, production processes, economic analysis.